

щомъ се облече, нещо подкосо крака.

— Кжде ще ида? — се заби въ главата му страшенъ въпросъ. — Нали всѣки ще ме пита, защо съмъ си дошелъ? Какво ще имъ отговоря азъ!

Тжга се сви въ неговитѣ гърди. Той си спомни, че и вчера, минавайки край воденицата, не му даде сърце да се отбие тамъ отъ хорски срамъ; че и въ дома влѣзе изъ задната порта, пакъ хора да го не срещатъ.

Той стоеше правъ, мислеше и мълчеше.

И когато го покани баща му да тръгватъ за църкра, той намѣри да се отдума, че му стискатъ чизмитѣ. И не тръгна.

Стареца догади сжщината и не настоя.